

รูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในลุ่มน้ำเจ้าพระยาตอนกลาง*

THE TOURISM MANAGEMENT MODEL OF LOCAL ADMINISTRATIVE ORGANIZATIONS IN THE CENTRAL CHAO PHRAYA RIVER BASIN

วิเชษฐ หลุดพา^{*}

Vichet Ludpa

Received: 2020-10-06

Revised: 2020-10-20

สมศักดิ์ ศรีสันติสุข^{**}

Somsak Srisontisuk

Accepted: 2020-12-31

ยุภาพร ยุภาศ^{***}

Yupaporn Yupas

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในลุ่มน้ำเจ้าพระยาตอนกลาง โดยใช้การวิจัยเชิงปริมาณ และมีหน่วยวิเคราะห์เป็นระดับองค์กร คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดปทุมธานี จังหวัดนนทบุรี จังหวัดอ่างทอง และจังหวัดสิงห์บุรี โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย จำนวน 200 ตัวอย่าง ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ 5 จังหวัด ที่ ระดับความเชื่อมั่น 95 % โดยแบ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในแต่ละจังหวัด ดังนี้ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 80 องค์กร จังหวัดปทุมธานี จำนวน 40 องค์กร จังหวัดนนทบุรีจำนวน 40 องค์กร จังหวัดอ่างทองจำนวน 40 องค์กร และ จังหวัด สิงห์บุรีจำนวน 40 องค์กร โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในลุ่มน้ำเจ้าพระยาตอนกลาง ใน 7 ประเด็น คือ ปัจจัยด้านลักษณะบุคคล ปัจจัยด้านบุคคล ปัจจัยด้านโครงสร้างการบริหาร ปัจจัยด้านทรัพยากร ปัจจัยด้านความเป็นเจ้าภาพ ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม และปัจจัยด้านการจัดการภาครัฐประกอบด้วย ด้านการนำองค์กร การวางแผนกลยุทธ์

* บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ เรื่อง รูปแบบการบริหารจัดการแนวใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อการจัดการท่องเที่ยวในลุ่มน้ำเจ้าพระยาตอนกลางอย่างยั่งยืน

** นักศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

*** คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

การเน้นลูกค้าและการตลาด การวิเคราะห์ข้อมูลและการจัดการความรู้ การเน้นบุคลากร และด้านการเน้นปฏิบัติ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์และความเชื่อมโยงของปัจจัยดังกล่าวข้างต้นเพื่อนำไปสู่การกำหนดรูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในลุ่มน้ำเจ้าพระยาตอนกลางต่อไป

จากผลการศึกษาพบว่า รูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในลุ่มน้ำเจ้าพระยาตอนกลางนั้นมีปัจจัยด้านต่างสัมพันธ์และส่งผลเชื่อมโยงต่อกันดังนี้ ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมส่งผลต่อการจัดการภาครัฐด้านการวิเคราะห์ข้อมูลและการจัดการความรู้ ปัจจัยด้านบุคคลส่งผลต่อการจัดการภาครัฐด้านการนำองค์กร การเน้นลูกค้าและการตลาด การวิเคราะห์ข้อมูลและการจัดการความรู้ การเน้นบุคลากร และด้านการเน้นปฏิบัติ ปัจจัยด้านโครงสร้างการบริหารส่งผลต่อการจัดการภาครัฐด้านการเน้นบุคลากรที่ ปัจจัยด้านทรัพยากรส่งผลต่อการจัดการภาครัฐด้านการนำองค์กร การวางแผนกลยุทธ์ การเน้นลูกค้าและการตลาด การวิเคราะห์ข้อมูลและการจัดการความรู้ การเน้นบุคลากร และด้านการเน้นปฏิบัติ ปัจจัยด้านความเป็นเจ้าภาพส่งผลต่อการจัดการภาครัฐด้านการวางแผนกลยุทธ์และด้านการวิเคราะห์ข้อมูล และการจัดการความรู้ และปัจจัยด้านลักษณะบุคคลส่งผลต่อการจัดการภาครัฐด้านการนำองค์กร การวางแผนกลยุทธ์และการเน้นบุคลากร ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังนั้นจากรูปแบบและความสัมพันธ์ของปัจจัยต่าง ๆ ซึ่งให้เห็นว่าในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในลุ่มน้ำเจ้าพระยาตอนกลางควรคำนึงถึงปัจจัยด้านต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้นในการเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวตามบริบทของขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในลุ่มน้ำเจ้าพระยาตอนกลางต่อไป

คำสำคัญ: รูปแบบการจัดการการท่องเที่ยว, ลุ่มน้ำเจ้าพระยาตอนกลางของไทย, องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ABSTRACT

This research is a quantitative research with the objective of studying is finding the factors affecting tourism management of local administrative organizations and the tourism management model of local administrative organizations in the Central Chao Phraya Basin. The unit of analysis is organizational level of the local government organization in the Phra Nakhon Si Ayutthaya Pathum Thani Province Nonthaburi Province Ang Thong Province and Sing Buri province, namely the administrators and personnel of the local government organization. The sample size is 200 samples by using a simple random sampling with acceptable confidence levels of 95% (Yamane, 1973), which divided into sample groups of administrative organizations in each province as follows: Phra Nakhon Si Ayutthaya Province, amount 80 organizations, Pathum Thani Province, 40 organizations, Nonthaburi Province, 40 Organizations, Ang Thong Province, 40 Organizations and Sing Buri Province, 40 Organizations

In addition, collect data by using 7 point to find out the tourism model and effect factors in 7 issues, namely the Personal characteristics, Human factors, Management structure factors, Resource factor, Host factor, Participation factors and Government management factors which consisting of Organization Strategic planning, Customer focus and marketing, Data analysis and

knowledge management, Personnel focus and focus on practice and study the relationship and connection of the above factors in order to determine the tourism management model of the local government organization in the Central Chao Phraya River Basin.

The study results, found that the tourism management model of the local administrative organizations in the Central Chao Phraya River Basin is related to the following 7 factors as follow: first, the Participation factors affect government management in data analysis and knowledge management at the significant level of 0.05. Second, the Personnel factors affect the management of government in Customer focus and marketing, Data analysis and knowledge management, Personnel focus and focus on practice at the significant level of 0.05. Third, the administrative structure factor has an effect on the management of the public sector in focusing on the personnel at the significant level of 0.05. Fourth, The Resource factor affects the management of the government in Strategic planning, Customer focus and marketing, Data analysis and knowledge management, Personnel focus and focus on practice at the significant level of 0.05. Fifth, the host factor affects the government management in Strategic planning, Data analysis and knowledge management at the significant level 0.05. Finally, the personal characteristic factors affecting the management of the public sector in Organization Strategic planning and personnel focus at the significance level of 0.05.

Therefore, the Tourism management of local government organizations in the central Chao Phraya Basin, should be considered the above factors in order to lead to efficiency and effectiveness for tourism management of the local government organization in the central Chao Phraya River Basin area.

Keywords: Tourism Management Model, Central Chao Phraya River Basin of Thailand, Local Administrative Organization

1. บทนำ

การท่องเที่ยวของไทยถือได้ว่าเป็นอุตสาหกรรมที่สามารถทำรายได้ให้กับประเทศไทยมากเป็นอันดับต้นของประเทศ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าประเทศไทยเป็นประเทศที่มีความสำคัญด้านการท่องเที่ยวในระดับต่างๆ ของกลุ่มอาเซียนและของโลก โดยประเทศไทยมีรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งในระยะ 5 ปีที่ผ่านมา จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจาก 22.35 ล้านคน ในปี 2555 เป็น 32.59 ล้านในปี 2559 ส่วนรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นตามจำนวนนักท่องเที่ยวโดยในปี 2555 มีรายได้จากการท่องเที่ยวทั้งสิ้น 0.98 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นเป็น 1.64 ล้านล้านบาท ในปี 2559 คิดเป็นอัตราการขยายตัว

เฉลี่ยร้อยละ 16.70 ต่อปี ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าการท่องเที่ยวมีความสำคัญโดยตรงต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอันจะส่งผลให้ความเป็นอยู่ของประชาชนในประเทศ¹

แต่อย่างไรก็ตามอุตสาหกรรมด้านการท่องเที่ยวถือได้ว่าการแข่งขันค่อนข้างสูง ดังนั้นในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวควรมีการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้เกิดความสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับพื้นที่ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทหน้าที่ในการสนับสนุนการท่องเที่ยว โดยการบริหารจัดการและส่งเสริมการท่องเที่ยวให้เป็นที่รู้จักและเอื้อต่อการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวของชุมชนและผู้ประกอบการ ตาม พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ. ศ. 2542 ว่าด้วยการกำหนดหน้าที่ในการบริหารกิจการสาธารณะ ที่กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทหน้าที่ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวในด้านต่างๆ เพื่อให้สามารถขับเคลื่อนการดำเนินการและการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนั้น จึงถือได้ว่าการบริหารจัดการการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสำหรับการท่องเที่ยวในลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาตอนกลางเป็นสิ่งสำคัญในการพิจารณาและค้นหาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อนำปัจจัยที่ได้สู่การกำหนดรูปแบบแนวทางและวิธีการในการบริหารจัดการในการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสำหรับการท่องเที่ยวในลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาตอนกลางได้อย่างสอดคล้องเหมาะสมกับสภาพและบริบทของพื้นที่²

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษารูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในลุ่มน้ำเจ้าพระยาตอนกลาง ในพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดปทุมธานี จังหวัดนนทบุรี จังหวัดอ่างทอง และจังหวัดสิงห์บุรี เพื่อนำไปสู่การสร้างรูปแบบและแนวทางในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของลุ่มน้ำเจ้าพระยาตอนกลาง และขยายผลไปยังพื้นที่ใกล้เคียงเพื่อให้เกิดความยั่งยืนในการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องรูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในลุ่มน้ำเจ้าพระยาตอนกลาง มีวัตถุประสงค์เพื่อค้นหาปัจจัยและความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านลักษณะบุคคล ปัจจัยด้านบุคคล ปัจจัยด้านโครงสร้างการบริหาร ปัจจัยด้านทรัพยากร ปัจจัยด้านความเป็นเจ้าภาพ ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม และปัจจัยด้านการจัดการภาครัฐประกอบด้วย ด้านการนำองค์กร การวางแผนกลยุทธ์ การเน้นลูกค้าและการตลาด การวิเคราะห์ข้อมูลและการจัดการความรู้ การเน้นบุคลากร และด้านการเน้นปฏิบัติ เพื่อกำหนดรูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในลุ่มน้ำเจ้าพระยาตอนกลาง ในพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดปทุมธานี จังหวัดนนทบุรี จังหวัดอ่างทอง และจังหวัดสิงห์บุรี

¹ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติฉบับที่ 2 (พ.ศ.2560-2564).

(กรุงเทพมหานคร: สำนักงานกิจการโรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก, 2560).

² โกวิทย์ พวงงาม, การปกครองท้องถิ่นไทย, (กรุงเทพมหานคร: บริษัทสำนักพิมพ์วิญญูชน จำกัด, 2550).

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องรูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในลุ่มน้ำเจ้าพระยาตอนกลาง เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยในทางสถิติเพื่อยืนยันปัจจัยที่สำคัญที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสำหรับการท่องเที่ยวลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาตอนกลาง โดยหน่วยวิเคราะห์ คือ ระดับองค์กร ประกอบด้วยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดปทุมธานี จังหวัดนนทบุรี จังหวัดอ่างทอง และจังหวัดสิงห์บุรี โดยการเก็บข้อมูลจากผู้บริหาร และบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีปัจจัยในการศึกษา ดังนี้ ปัจจัยด้านลักษณะบุคคล ปัจจัยด้านบุคคล ปัจจัยด้านโครงสร้างการบริหาร ปัจจัยด้านทรัพยากร ปัจจัยด้านความเป็นเจ้าภาพ ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม และปัจจัยด้านการจัดการภาครัฐประกอบด้วย ด้านการนำองค์กร การวางแผนกลยุทธ์ การเน้นลูกค้าและการตลาด การวิเคราะห์ข้อมูลและการจัดการความรู้ การเน้นบุคลากร และด้านการเน้นปฏิบัติ โดยมีรายละเอียดของวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพัฒนาการท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาตอนกลางทั้งสิ้น 376 แห่ง ได้แก่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวน 158 แห่ง จังหวัดปทุมธานี องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวน 65 แห่ง จังหวัดนนทบุรี องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวน 46 แห่ง จังหวัดอ่างทอง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวน 65 แห่ง และ จังหวัดสิงห์บุรี องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวน 42 แห่ง³ โดยเก็บข้อมูลจากตัวแทนองค์กร โดยการสุ่มอย่างง่ายจำนวน 200 ตัวอย่าง ในพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดปทุมธานี จังหวัดนนทบุรี จังหวัดอ่างทอง และจังหวัดสิงห์บุรี

เครื่องมือในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิด (Closed-ended Questionnaire) ที่นำไปสู่การศึกษารูปแบบและความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งอิทธิพลต่อการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นลุ่มน้ำเจ้าพระยาตอนกลางโดยแบ่งเป็น 2 ส่วนดังนี้ ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลโดยทั่วไป และส่วนที่ 2 เป็นชุดคำถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสำหรับการท่องเที่ยวในลุ่มน้ำเจ้าพระยาตอนกลาง ได้แก่ ปัจจัยด้านโครงสร้างการบริหาร ปัจจัยด้านบุคคล ปัจจัยด้านความเป็นเจ้าภาพ ปัจจัยด้านทรัพยากรและปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม และ ปัจจัยด้านการจัดการภาครัฐประกอบด้วย ด้านการนำองค์กร การวางแผนกลยุทธ์ การเน้นลูกค้าและการตลาด การวิเคราะห์ข้อมูลและการจัดการความรู้ การเน้นบุคลากร และด้านการเน้นปฏิบัติ โดยเป็นข้อคำถามเป็นแบบ Rating Scale ตามแบบของ Likert

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามแจกให้กลุ่มตัวอย่างในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวน 200 ตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารและบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่อยู่ในเขตพัฒนาการท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มน้ำเจ้าพระยาตอนกลาง โดยผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างกลุ่มการท่องเที่ยวลุ่มน้ำ

³ กรมการท่องเที่ยวกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, *มาตรฐานโฮมสเตย์ไทย*, (กรุงเทพมหานคร:โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2558)

เจ้าพระยาตอกลาง ในพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 80 ตัวอย่าง จังหวัดปทุมธานีจำนวน 40 ตัวอย่าง จังหวัดนนทบุรี 40 ตัวอย่าง จังหวัดอ่างทอง 40 ตัวอย่าง และจังหวัดสิงห์บุรี 40 ตัวอย่าง ที่ระดับความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 5% และ ระดับความเชื่อมั่น 95 % (Yamane, 1973) และนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) และเพื่ออธิบายข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) เพื่ออธิบายรูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาตอกลาง

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสำหรับการท่องเที่ยวลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาตอกลาง และวิเคราะห์อำนาจการทำนายแนวโน้มของปัจจัยที่ส่งอิทธิพลต่อการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อการท่องเที่ยวลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาตอกลาง และวิเคราะห์สมการเชิงโครงสร้าง โดยใช้ PLS-SEM เพื่อนำไปสู่การกำหนดรูปแบบการบริหารจัดการการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในลุ่มน้ำเจ้าพระยาตอกลางต่อไป

4. ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่องรูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในลุ่มน้ำเจ้าพระยาตอกลาง พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสำหรับการท่องเที่ยวในพื้นที่ลุ่มน้ำเจ้าพระยาตอกลางในพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดปทุมธานี จังหวัดนนทบุรี จังหวัดอ่างทอง และจังหวัดสิงห์บุรี มีดังนี้ 1) ปัจจัยด้านบุคคล 2) ปัจจัยด้านโครงสร้างการบริหาร 3) ปัจจัยด้านความเป็นเจ้าภาพ 4) ปัจจัยด้านทรัพยากร และ 5) ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม ผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์รูปแบบการบริหารจัดการการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในลุ่มน้ำเจ้าพระยาตอกลาง ได้ดังรูปด้านล่าง โดยปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในลุ่มน้ำเจ้าพระยาตอกลางมีความเชื่อมโยงของรูปแบบดังนี้ รูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในลุ่มน้ำเจ้าพระยาตอกลางนั้นมีปัจจัยด้านต่างสัมพันธ์และส่งผลเชื่อมโยงต่อกันดังนี้ ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมส่งผลต่อการจัดการภาครัฐด้านการวิเคราะห์ข้อมูลและการจัดการความรู้ ปัจจัยด้านบุคคลส่งผลต่อการจัดการภาครัฐด้านการนำองค์กร การเน้นลูกค้าและการตลาด การวิเคราะห์ข้อมูลและการจัดการความรู้ การเน้นบุคลากร และด้านการเน้นปฏิบัติ ปัจจัยด้านโครงสร้างการบริหารส่งผลต่อการจัดการภาครัฐด้านการเน้นบุคลากรที่ ปัจจัยด้านทรัพยากรส่งผลต่อการจัดการภาครัฐด้านการนำองค์กร การวางแผนกลยุทธ์ การเน้นลูกค้าและการตลาด การวิเคราะห์ข้อมูลและการจัดการความรู้ การเน้นบุคลากร และด้านการเน้นปฏิบัติ ปัจจัยด้านความเป็นเจ้าภาพส่งผลต่อการจัดการภาครัฐด้านการวางแผนกลยุทธ์และด้านการวิเคราะห์ข้อมูล และการจัดการความรู้ และปัจจัยด้านลักษณะบุคคลส่งผลต่อการจัดการภาครัฐด้านการนำองค์กร การวางแผนกลยุทธ์และการเน้นบุคลากร ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังรูปที่ 1

ความเป็นเจ้าภาพ (Led) โครงสร้างการบริหารการท่องเที่ยว (Sup) การมีส่วนร่วม (Par) และ ด้านบุคลากร (FD) โดยมีค่าความแปรปรวนที่สกัดได้เฉลี่ย (AVE) คือ 0.886, 0.843, 0.836, 0.834, 0.813, 0.796, 0.73, 0.646, 0.592, 0.577, 0.528, และ 0.503 ตามลำดับ ซึ่งแสดงว่าตัวแปรแฝงแต่ละตัวสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรบ่งชี้ที่เป็นองค์ประกอบได้ดี นอกจากนั้นยังพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงประกอบ ซึ่งมีค่าโดยประมาณ 0.7 ขึ้นไปทุกองค์ประกอบแสดงว่าตัวแปรทุกตัวในงานวิจัยนี้มีความน่าเชื่อถือ โดยสามารถเรียงลำดับความน่าเชื่อถือจากมากไปน้อยได้ดังนี้ การวางแผนกลยุทธ์ (PS) การเน้นบุคลากร (SP) ความเพียงพอของทรัพยากร (Suf) การนำองค์กร (LO) การวิเคราะห์ข้อมูลและการจัดการความรู้ (KM) การเน้นลูกค้าและการตลาด (CM) การเน้นการปฏิบัติ (PF) การมีส่วนร่วม(Par) ความเป็นเจ้าภาพ (Led) ด้านบุคลากร (FD) ลักษณะบุคคล (Per) และ โครงสร้างการบริหารการท่องเที่ยว (Sup) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงประกอบ (Composite Reliability) หรือ CR คือ 0.972, 0.959, 0.956, 0.956, 0.951, 0.949, 0.939, 0.886, 0.878, 0.859, 0.838, และ 0.803 ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1: แสดงผลการวิเคราะห์น้ำหนักองค์ประกอบ ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยง และการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนที่สกัดได้เฉลี่ยของรูปแบบการบริหารจัดการการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในลุ่มน้ำเจ้าพระยาตอนกลาง

ปัจจัย	ข้อคำถาม	น้ำหนักองค์ประกอบ (loadings)	ความแปรปรวนที่สกัดได้เฉลี่ย(AVE)	สัมประสิทธิ์ความเที่ยงประกอบ (CR)
การเน้นบุคลากร (SP)			0.886	0.959
	หน่วยงานของท่านจัดลำดับความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อความผูกพันความพึงพอใจของบุคลากรในการทำงานด้านการท่องเที่ยว (SP1)	0.947		
	หน่วยงานของท่านจัดทำแผนสร้างความผูกพันและความพึงพอใจของบุคลากรในการทำงานด้านการท่องเที่ยว (SP2)	0.936		
	หน่วยงานของท่านมีระบบการประเมินความผูกพัน ความพึงพอใจและการสร้างแรงจูงใจของบุคลากร ในการทำงานด้านการท่องเที่ยว(SP3)	0.941		
ความเพียงพอของทรัพยากร (Suf)			0.843	0.956
	หน่วยงานของท่านมีบุคลากรเพียงพอสำหรับการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของชุมชน (Suf1)	0.925		
	หน่วยงานของท่านมีงบประมาณเพียงพอสำหรับการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของชุมชน (Suf2)	0.935		
	หน่วยงานของท่านมีวัสดุและอุปกรณ์เพียงพอสำหรับการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของชุมชน (Suf3)	0.931		
	หน่วยงานของท่านมีรูปแบบการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบสำหรับการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของชุมชน (Suf4)	0.881		

ปัจจัย	ข้อความ	น้ำหนักองค์ประกอบ (loadings)	ความแปรปรวนที่สกัดได้เฉลี่ย(AVE)	สัมประสิทธิ์ความเที่ยงประกอบ (CR)
การเห็นการปฏิบัติ (PF)			0.836	0.939
	หน่วยงานของท่านจัดทำข้อกำหนดที่สำคัญของกระบวนการทำงานด้านการท่องเที่ยวตามความต้องการของผู้รับบริการ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ด้านการท่องเที่ยว (PF1)	0.894		
	หน่วยงานของท่านมีวิธีการสื่อสารมาตรฐานการปฏิบัติงานให้บุคลากรทราบ เช่น การประชุม หนังสือเวียน ตัวอย่างกิจกรรม/ โครงการในการปรับปรุงกระบวนการ (PF2)	0.940		
	หน่วยงานของท่านมีการติดตามผลการดำเนินงาน เพื่อนำมาปรับปรุงกระบวนการด้านการท่องเที่ยว (PF3)	0.910		
การวางแผนกลยุทธ์ (PS)			0.834	0.972
	หน่วยงานของท่านระบุรับผิดชอบในแต่ละขั้นตอนของการวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวอย่างชัดเจน (SP2)	0.837		
	หน่วยงานของท่านแสดงให้เห็นความเชื่อมโยงในการถ่ายทอดเป้าประสงค์ กลยุทธ์ และค่าเป้าหมายด้านการท่องเที่ยวสู่การปฏิบัติอย่างชัดเจน (SP3)	0.937		
	หน่วยงานของท่านมีส่วนร่วมของผู้บริหาร บุคลากร ประชาชน ภาคเอกชนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ในกระบวนการวางแผนด้านการท่องเที่ยว (SP4)	0.946		
	หน่วยงานของท่านมีวิธีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ในการทำงานของบุคลากรด้านการท่องเที่ยว (SP5)	0.878		
	หน่วยงานของท่านแสดงกิจกรรมที่นำ Best Practice มาถ่ายทอดในองค์การด้านการท่องเที่ยว (SP6)	0.928		
	หน่วยงานของท่านสรุปผลการดำเนินงาน และประเมินผลด้านการท่องเที่ยว (SP7)	0.964		
	หน่วยงานของท่านนำผลที่ได้จากการประเมินผลด้านการท่องเที่ยว มาจัดทำข้อเสนอแนะในการนำไปปรับปรุงการดำเนินงานให้ดีขึ้นในอนาคต (SP8)	0.898		
การนำองค์กร (LO)			0.813	0.956
	หน่วยงานของท่านมีแนวทาง/วิธีการในการกำหนดทิศทางในการท่องเที่ยว เช่น มีแผนภาพ (Flow Chart) ของกระบวนการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยว (LO1)	0.863		
	หน่วยงานของท่านมีแนวทาง/ช่องทางในการสื่อสารทิศทางขององค์กรด้านการท่องเที่ยวแก่ชุมชนและผู้ที่เกี่ยวข้อง	0.875		

ปัจจัย	ข้อความ	น้ำหนัก องค์ประกอบ (loadings)	ความ แปรปรวน ที่สกัดได้ เฉลี่ย(AVE)	สัมประสิทธิ์ ความเที่ยง ประกอบ (CR)
	(LO2)			
	หน่วยงานของท่านมีการติดตาม ประเมินผล ทบทวน แนว ทางการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ (LO3)	0.932		
	หน่วยงานของท่านมีการสรุปผลการดำเนินการติดตามและ ทบทวนแนวทาง/ วิธีการในการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว (LO4)	0.933		
	หน่วยงานของท่านนำผลการทบทวนผลการดำเนินงาน ด้านการท่องเที่ยวไปปรับปรุง (LO5)	0.902		
การ วิเคราะห์ ข้อมูลและ การจัดการ ความรู้ (KM)			0.796	0.951
	หน่วยงานของท่านมีการวิเคราะห์ข้อมูลที่ใช้เป็นในการ ดำเนินการด้านการท่องเที่ยว (KM1)	0.874		
	หน่วยงานของท่านมีการทบทวนข้อมูลที่ใช้เป็นในการ ดำเนินการหรือติดตามกิจกรรมด้านการท่องเที่ยว (KM2)	0.916		
	หน่วยงานของท่านมีแนวทางการปรับปรุงฐานข้อมูลด้าน การท่องเที่ยวได้อย่างครบถ้วน (KM3)	0.944		
	หน่วยงานของท่านมีฐานข้อมูลที่ครอบคลุม ถูกต้อง และ ทันสมัย ของผลการดำเนินงานของตัวชี้วัดด้านการ ท่องเที่ยว (KM5)	0.931		
	หน่วยงานของท่านมีช่องทางให้ประชาชนสามารถสืบค้น ข้อมูลหรือความรู้ด้านการท่องเที่ยวผ่านระบบเทคโนโลยี สารสนเทศได้ (KM6)	0.786		
การเห็น ลูกค้าและ การตลาด (CM)			0.730	0.949
	หน่วยงานของท่านมีกลุ่มผู้รับบริการ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ เชื่อมโยงสอดคล้องกับการท่องเที่ยว (CM1)	0.854		
	หน่วยงานของท่านมีช่องทางการรับฟังความต้องการ ผู้รับบริการ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เชื่อมโยงสอดคล้องกับการ ท่องเที่ยว (CM2)	0.780		
	หน่วยงานของท่านมีระบบการจัดการข้อร้องเรียน/ ข้อเสนอแนะ/ ข้อคิดเห็นด้านการท่องเที่ยว (CM3)	0.853		
	หน่วยงานของท่านมีผู้รับผิดชอบ/กลุ่มงานที่เป็น ผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับข้อร้องเรียน/ข้อเสนอแนะ/ ข้อคิดเห็น ด้านการท่องเที่ยว (CM4)	0.888		
	หน่วยงานของท่านมีการนำข้อร้องเรียน/ข้อเสนอแนะ/ ข้อคิดเห็น คำชมเชย จากการรับฟังในช่องทางต่างๆ มา ปรับปรุงคุณภาพการให้บริการหรือการปฏิบัติงานด้านการ	0.936		

ปัจจัย	ข้อความถาม	น้ำหนักองค์ประกอบ (loadings)	ความแปรปรวนที่สกัดได้เฉลี่ย(AVE)	สัมประสิทธิ์ความเที่ยงประกอบ (CR)
	ท่องเที่ยว (CM5)			
	หน่วยงานของท่านมีระบบหรือวิธีการ หรือกลไกในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการท่องเที่ยว (CM6)	0.936		
	หน่วยงานของท่านรายงาน หรือเผยแพร่ผลการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวให้กับประชาชนหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง (CM7)	0.708		
ลักษณะบุคคล (Per)			0.646	0.838
	รายได้ (Per3)	0.874		
	ตำแหน่ง (Per4)	0.528		
	ระดับการศึกษา (Per6)	0.946		
ความเป็นเจ้าภาพ (Led)			0.592	0.878
	ผู้บริหารในหน่วยงานของท่านสามารถควบคุมและติดตามงานด้านการท่องเที่ยวและมีผลปฏิบัติงานตามแผน (Led3)	0.841		
	ผู้บริหารในหน่วยงานของท่านสามารถควบคุมการใช้งบประมาณด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยวได้ตามแผน (Led4)	0.855		
	ผู้บริหารในหน่วยงานของท่านบริหารงานด้านการท่องเที่ยวโดยคำนึงถึงความต้องการของบุคลากรและผู้เกี่ยวข้องเป็นหลักในการบริหาร (Led5)	0.761		
	ผู้บริหารในหน่วยงานของท่านบริหารงานด้านการท่องเที่ยวได้ตรงตามความคาดหวังและความต้องการของผู้รับบริการ (Led6)	0.637		
	ผู้บริหารในหน่วยงานของท่านใช้อำนาจเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวมในการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว (LD3)	0.731		
โครงสร้างการบริหารการท่องเที่ยว (Sup)			0.577	0.803
	ผู้บังคับบัญชาเห็นคุณค่าและมอบหมายงานที่สำคัญเกี่ยวกับการท่องเที่ยวให้ท่านรับผิดชอบ	0.699		
	ความก้าวหน้าในการทำงานของท่านขึ้นอยู่กับความรู้ความสามารถในการทำงานเป็นสำคัญ	0.778		
	ท่านมั่นใจว่างานที่ท่านอยู่มีความมั่นคงและเป็นหลักประกันให้แก่ครอบครัวได้	0.799		
การมีส่วนร่วม			0.528	0.886

ปัจจัย	ข้อความ	น้ำหนักองค์ประกอบ (loadings)	ความแปรปรวนที่สกัดได้เฉลี่ย(AVE)	สัมประสิทธิ์ความเที่ยงประกอบ (CR)
รวม (Par)	ชุมชน ภาคเอกชน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นจากการเข้าร่วมกิจกรรมหรือโครงการต่างๆของการบริหารจัดการแนวใหม่ของหน่วยงานท่านเพื่อการจัดการการท่องเที่ยว	0.776		
	ท่านเห็นว่าการบริหารจัดการแนวใหม่เพื่อการจัดการการท่องเที่ยวสามารถแก้ปัญหาในด้านการท่องเที่ยวได้อย่างยั่งยืน	0.818		
	หน่วยงานของท่านเปิดโอกาสให้ชุมชน ภาคเอกชน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการติดตามดูผลงานและสภาพปัญหา อุปสรรคในการบริหารจัดการแนวใหม่เพื่อการจัดการการท่องเที่ยว	0.734		
	หน่วยงานของท่านเปิดโอกาสให้ชุมชน ภาคเอกชน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลการจัดกิจกรรมต่างๆ ในการการบริหารจัดการแนวใหม่เพื่อการจัดการการท่องเที่ยว	0.652		
	หน่วยงานของท่านเปิดโอกาสให้ชุมชน ภาคเอกชน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการให้ข้อเสนอแนะ ข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงการวางแผนการบริหารจัดการแนวใหม่เพื่อการจัดการการท่องเที่ยว	0.729		
	หน่วยงานของท่าน ชุมชน ภาคเอกชน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง มีส่วนร่วมในการรักษาสีสิ่งแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว	0.628		
	หน่วยงานของท่านชุมชน ภาคเอกชน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	0.731		
ด้านบุคลากร (FD)			0.503	0.859
	การทำงานด้านการท่องเที่ยวทำให้ท่านบรรลุเป้าหมายทางสังคมและสิ่งที่ใฝ่ฝันซึ่งมีความสำคัญต่อท่าน	0.684		
	ท่านได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างสิ่งใหม่ๆในการปฏิบัติงานด้านการท่องเที่ยวแก่องค์กร	0.652		
	ท่านพยายามทำให้คนที่ท่านร่วมงานด้านการท่องเที่ยวกับท่านเกิดความพึงพอใจในตัวท่านมากที่สุด	0.763		
	ท่านมีความเข้าใจต่อความต้องการและเป้าหมายขององค์กรจึงพยายามทำงานหนักเพื่อให้งานด้านการท่องเที่ยวสำเร็จตามเป้าหมาย	0.719		
	ท่านมีความผูกพันต่อองค์กรและทำงานเพิ่มเติมด้วยความรับผิดชอบต่อองค์กรด้วยความสามารถที่ดีที่สุดของท่านในการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยว	0.732		

ปัจจัย	ข้อคำถาม	น้ำหนักองค์ประกอบ (loadings)	ความแปรปรวนที่สกัดได้เฉลี่ย(AVE)	สัมประสิทธิ์ความเที่ยงประกอบ (CR)
	ท่านมีความสามารถในการบริหารจัดการงานด้านการท่องเที่ยวได้ด้วยตนเอง	0.702		

2) การทดสอบความตรงเชิงจำแนก (Discriminant Validity) การทดสอบความตรงเชิงจำแนก คือ การทดสอบว่าตัวแปรสังเกตหรือตัววัดของ Construct หนึ่งจะต้องแยกขาดจากกันกับตัววัดของ construct อื่นในระดับของตัวแปรแฝงและระดับตัวแปรสังเกตหรือข้อคำถาม (Item) ซึ่งการทดสอบระดับตัวแปรแฝงจะพิจารณาความตรงเชิงจำแนกด้วยเกณฑ์ Fornell-Larcker (Fornell-Larcker Criterion) การทดสอบความตรงเชิงจำแนกในระดับตัวแปรแฝง จะพิจารณาจากค่ารากที่สองของความแปรปรวนที่สกัดได้เฉลี่ย ($\sqrt{AVE}$) ของตัวแปรแฝงแต่ละตัวกับค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรแฝงอื่นในโมเดล พบว่าค่า ความแปรปรวนที่สกัดได้เฉลี่ย ($\sqrt{AVE}$) ของตัวแปรแฝงแต่ละตัวในงานวิจัยนี้มีค่ามากกว่าค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรแฝงนั้นกับตัวแปรแฝงอื่นในโมเดลยกกำลังสอง ซึ่งแสดงว่าตัววัดของตัวแปรแฝงแต่ละตัวของงานวิจัยนี้มีความตรงเชิงจำแนกเพียงพอ โดยตัววัดของ Construct หนึ่งจะแยกขาดจากกันกับตัววัดของ Construct อื่น ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2: แสดงค่าความตรงเชิงจำแนก (Discriminant Validity) วัดด้วยเกณฑ์ของ Fornell-Larcker (Fornell-Larcker Criterion)

	Lo	Per	PS	KM	PF	SP	CM	Led	Suf	FD	Per	Sup
Lo	0.902											
Par	0.657	0.726										
PS	0.792	0.676	0.913									
KM	0.821	0.558	0.815	0.892								
PF	0.770	0.576	0.778	0.771	0.915							
SP	0.856	0.633	0.757	0.897	0.835	0.941						
CM	0.869	0.643	0.85	0.848	0.777	0.799	0.854					
Led	0.603	0.668	0.650	0.512	0.497	0.557	0.584	0.769				
Suf	0.736	0.473	0.786	0.82	0.844	0.834	0.795	0.402	0.918			
FD	0.836	0.693	0.739	0.840	0.798	0.866	0.857	0.590	0.737	0.710		
Per	-	-0.176	-0.364	-0.265	-0.140	-0.117	-0.250	-0.176	-0.163	-0.288	0.804	
	0.134											
Sup	0.499	0.52	0.417	0.425	0.385	0.464	0.362	0.497	0.251	0.485	-0.181	0.760

3) การทดสอบสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (Coefficient determinant) การประเมินรูปแบบเชิงโครงสร้างในงานวิจัยนี้ประกอบไปด้วยค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจของ 6 ตัวแปร คือ การเน้นบุคลากร (SP) ต่อความเพียงพอของทรัพยากร (Suf) ด้านบุคลากร (FD) และ ลักษณะบุคคล (Per) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจเท่ากับ 0.862 ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับสูงซึ่งมีอำนาจการทำนายรูปแบบได้สูงถึงร้อยละ 86.20, ด้านการ

วิเคราะห์ข้อมูลและการจัดการความรู้ (KM) ต่อ การมีส่วนร่วม (Par) ความเป็นเจ้าภาพ (Led) ความเพียงพอของทรัพยากร (Suf) และด้านบุคลากร (FD) มีค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจเท่ากับ 0.828 ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับสูงซึ่งมีอำนาจการทำนายรูปแบบได้สูงถึงร้อยละ 82.80, การเน้นลูกค้าและการตลาด(CM) ต่อความเพียงพอของทรัพยากร (Suf) และด้านบุคลากร (FD) มีค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจเท่ากับ 0.814 ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับสูงซึ่งมีอำนาจการทำนายรูปแบบได้สูงถึงร้อยละ 81.40, ปัจจัยด้านการวางแผนกลยุทธ์ (PS) ต่อความเพียงพอของทรัพยากร (Suf) และลักษณะบุคคล (Per) มีค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจเท่ากับ 0.794 ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับสูงซึ่งมีอำนาจการทำนายรูปแบบได้สูงถึงร้อยละ 79.40, ปัจจัยด้านการเน้นการปฏิบัติ (PF) ต่อ ความเพียงพอของทรัพยากร (Suf) และลักษณะบุคคล (Per) มีค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจเท่ากับ 0.791 ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับสูงซึ่งมีอำนาจการทำนายรูปแบบได้สูงถึงร้อยละ 79.10 และปัจจัยด้านการนำองค์กร (LO) ต่อ ความเพียงพอของทรัพยากร (Suf) ด้านบุคลากร (FD) และด้านลักษณะบุคคล (Per) มีค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจเท่ากับ 0.780 ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับสูงซึ่งมีอำนาจการทำนายรูปแบบได้สูงถึงร้อยละ 78.00 ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3: แสดงค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (Coefficient of Determinant – R Square)

ปัจจัย	R Square	R Square Adjusted
การเน้นบุคลากร (SP)	0.862	0.853
การวิเคราะห์ข้อมูลและการจัดการความรู้(KM)	0.828	0.817
การเน้นลูกค้าและการตลาด(CM)	0.814	0.802
การวางแผนกลยุทธ์ (PS)	0.794	0.781
การเน้นการปฏิบัติ (PF)	0.791	0.777
การนำองค์กร (LO)	0.780	0.765

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีแนวทางในการดำเนินการในด้านต่างๆเพื่อไปสู่ความสำเร็จในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้ หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเน้นการดำเนินการด้านการจัดการการท่องเที่ยวด้านการพัฒนาบุคลากรควรพิจารณาปัจจัยด้านความเพียงพอของทรัพยากร (Suf) ปัจจัยด้านบุคลากร (FD) และ ปัจจัยด้านลักษณะบุคคล (Per) หากเน้นดำเนินการด้านการวิเคราะห์ข้อมูลและการจัดการความรู้ (KM) ควรพิจารณาปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม (Par) ความเป็นเจ้าภาพ (Led) ความเพียงพอของทรัพยากร (Suf) และด้านบุคลากร (FD) หากเน้นการจัดการด้านการเน้นลูกค้าและการตลาด(CM) ควรพิจารณาปัจจัยด้านความเพียงพอของทรัพยากร (Suf) และด้านบุคลากร (FD) หากเน้นการจัดการด้านการวางแผนกลยุทธ์ (PS) ควรพิจารณาปัจจัยด้านความเพียงพอของทรัพยากร (Suf) และลักษณะบุคคล (Per) หากเน้นการจัดการด้านการเน้นการปฏิบัติ (PF) ควรพิจารณาปัจจัยด้านความเพียงพอของทรัพยากร (Suf) และลักษณะบุคคล (Per) หากเน้นการจัดการด้านการนำองค์กร (LO)ควรพิจารณาปัจจัยด้านความเพียงพอของทรัพยากร (Suf) ด้านบุคลากร (FD) และด้านลักษณะบุคคล (Per) ซึ่งมีอำนาจในการทำนายได้ในระดับสูงสำหรับรูปแบบและ

แนวทางในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในลุ่มน้ำเจ้าพระยาตอนกลางซึ่งจะนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวต่อไป

5. สรุปและอภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่องรูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในลุ่มน้ำเจ้าพระยาตอนกลาง พบว่า ปัจจัยด้านโครงสร้างการบริหาร ความเป็นเจ้าภาพ ด้านบุคคล ด้านทรัพยากร การมีส่วนร่วม ส่งผลต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านความเพียงพอของทรัพยากรและด้านบุคคล ถือเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในด้านการเน้นบุคลากร (SP) การวิเคราะห์ข้อมูลและการจัดการความรู้(KM) การเน้นลูกค้าและการตลาด(CM) การวางแผนกลยุทธ์ (PS) การเน้นการปฏิบัติ (PF) การนำองค์กร (LO) ซึ่งเป็นแนวทางในการนำสู่การเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว ดังนั้น ในการส่งเสริมและพัฒนาให้เกิดการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ลุ่มน้ำเจ้าพระยาตอนกลางได้อย่างมีประสิทธิภาพควรสนับสนุนด้านทรัพยากรทั้งด้านบุคคล งบประมาณ และวัสดุอุปกรณ์ในการบริหารด้านการท่องเที่ยวอย่างเพียงพอและเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Juan Plabo, Juan Ignacio, Pulido-Fernández, Marcelino Sánchez-Rivero ที่พบว่าการส่งเสริมในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวและทรัพยากรจะส่งผลดีต่อการท่องเที่ยวโดยเฉพาะด้านเศรษฐกิจทั้งนี้อาจเป็นเพราะการส่งเสริมการท่องเที่ยวและการสร้างความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวมีความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมต่าง ๆ ด้านการท่องเที่ยวซึ่งล้วนต้องได้รับการสนับสนุนด้านทรัพยากรอย่างเพียงพอและการใช้ทรัพยากรให้เกิดความคุ้มค่า อันจะนำไปสู่การตัดสินใจในการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวและกิจกรรมต่าง ๆ ด้านการท่องเที่ยวที่จะดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวล้วนเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องได้รับการสนับสนุนและทรัพยากรอย่างเพียงพอเพื่อส่งผลต่อการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อไป⁵ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Lahav, Tamar, Mansfeld, Yoel & Avraham, Eli ที่พบว่า งบประมาณและสื่อการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองและชนบทมีผลต่อการตัดสินใจเข้าไปท่องเที่ยวในพื้นที่นั้นๆ ซึ่งอาจจะเป็นเพราะการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวมีความเกี่ยวข้องกับการได้รับข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยวในด้านต่าง ๆ ดังนั้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงมีความจำเป็นในการจัดสรรงบประมาณสำหรับการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวเพื่อส่งผลต่อการดึงดูดนักท่องเที่ยวและประสิทธิผลในการบริหารด้านการท่องเที่ยว⁶

จากข้อความดังกล่าวข้างต้นในการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวควรคำนึงถึงปัจจัยด้านโครงสร้างการบริหาร ความเป็นเจ้าภาพ ด้านบุคคล ด้านทรัพยากร การมีส่วนร่วม เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวสู่ความสำเร็จที่สอดคล้องกับพื้นที่ลุ่มน้ำเจ้าพระยา

⁵ Juan Plabo, Juan Ignacio, Pulido-Fernández, and Marcelino Sánchez-Rivero. (2013). **Does Tourism Growth Influence Economic Development?**. Journal of Travel Research, 54(2), 206-221.

⁶ Lahav, Tamar, Mansfeld, Yoel and Avraham, Eli. (2013), Factors Inducing National Media Coverage for Tourism in Rural versus Urban Areas: The Role of Public Relations. . **Journal of Travel and Tourism Marketing**, 30(4), 291-307.

ต่อไป นั่นคือในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในลุ่มน้ำเจ้าพระยาตอนกลาง ควรจะสนับสนุนปัจจัยด้านทรัพยากรปัจจัยด้านความเป็นเจ้าภาพ ปัจจัยด้านบุคคล ปัจจัยด้านด้านการมีส่วนร่วม และปัจจัยด้านโครงสร้างการบริหารเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยวต่อไป

6. ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

6.1 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย จากผลจากการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านความเพียงพอของทรัพยากรและด้านบุคคลถือเป็นปัจจัยที่สำคัญในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในลุ่มน้ำเจ้าพระยาตอนกลาง ดังนั้นเพื่อเป็นการลดข้อจำกัดด้านทรัพยากร องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรจะมีมือกับหน่วยงานต่างๆและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชนในการดำเนินงานและการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดความยั่งยืนด้านการท่องเที่ยวต่อไป

6.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป การศึกษาวิจัยเรื่องรูปแบบการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสำหรับการท่องเที่ยวในลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาตอนกลางเป็นการวิจัยเชิงปริมาณซึ่งเป็นการวิจัยในภาพกว้างดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปควรเพิ่มการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อให้เกิดความเฉพาะเจาะจงในแต่ละพื้นที่มากขึ้นเพื่อนำสู่การแก้ไขในแต่ละพื้นที่อย่างเฉพาะเจาะจงต่อไป

7. เอกสารอ้างอิง

- กรมการท่องเที่ยวกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. **มาตรฐานโฮมสเตย์ไทย**. กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2558
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. **แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติฉบับที่ 2 (พ.ศ.2560-2564)**. กรุงเทพมหานคร สำนักงานกิจการโรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก, 2560
- โกวิทย์ พวงงาม. **การปกครองท้องถิ่นไทย**. กรุงเทพมหานคร บริษัทสำนักพิมพ์วิญญูชน จำกัด, 2550.
- Joseph F. Hair. Jr., Tomas M., Hult Michigan. **East LansingChristian Ringle., & GermanyMarko Sarstedt**. (2014). A Primer on Partial Least Squares Structural Equation Modeling (PLS-SEM). USA: Sage
- Juan Plabo, Juan Ignacio. Pulido-Fernández, and Marcelino Sánchez-Rivero. (2013). **Does Tourism Growth Influence Economic Development?**. Journal of Travel Research, 54(2), 206-221.
- Lahav, Tamar, Mansfeld, Yoel and Avraham. Eli. (2013), Factors Inducing National Media Coverage for Tourism in Rural versus Urban Areas: The Role of Public Relations. . **Journal of Travel and Tourism Marketing**, 30(4), 291-307.